

Forfatter: Bang, Herman

Titel: Udrag fra LUDVIGSBASSE

Citation: Bang, Herman: "Værker i Mindeudgave", i Bang, Herman: *Værker i Mindeudgave*, Gyldendal, 1920-1921, s. 224. Onlineudgave fra Arkiv for Dansk Litteratur: <https://tekster.kb.dk/catalog/adl-texts-bang04val-shoot-idm139820234425072/facsimile.pdf> (tilgået 27. september 2021)

Anvendt udgave: Værker i Mindeudgave

alle Aftaler . . . For fra Godset fik hun det dog billigst, naar hun skulde købe. Det skyldte de hende vel, idetmindste.

— Ja, ja, sagde Christen Nielsens Kone:

— Saa skal 'et vel vær'; og hun rejste sig fra Sengen.

— Ja, det maa det vel, sagde Schrøder og lagde Vintergækkene paa Sengekanten. Dem tog Ida, hvem Moderen gav Vanter paa, og holdt dem krampagtigt, mens de tre andre blev staaende stille og saå hen paa Lyset i Flasken.

De hørte Vognen rulle op for Døren, og Sofie kom ind, bunden til, saa man bare saå hendes Næse. Hun tog Lyset, og de gik alle ind gennem Stuerne. Fru Brandt havde slaaet sit store Slør ned for Ansigtet. Men Ida gik med de tolv Vintergække i Vanten.

Ude i Gaarden stod Lars ved Hestene. Bæsterne var de gamle. Men Vognen, det var Godsherrens Jagtvogn, for Brandts Kaleche var „gaaet underhaands“.

Fru Brandt kommanderede, bag sit sorte Slør.

— Jeg kommer straks, sagde Schrøder og løb over mod Hovedbygningen.

Der var mange Sække og Krukker, der skulde staa lige, og Fru Brandt blev ved at kommandere, bag sit Slør. Forvalteren kom til, og de hjalp alle til, mens ingen talte uden Fru Brandt, og Ida kom op i Vognen og saa Fruen.

Schrøder kom løbende tilbage. Hun havde en Pakke, sagde hun: den var til Tut; det var Huset, som Frøken Rosenfeld havde tegnet i Sommer. Og Tut skulde ha' det til et Minde, sagde hun og stak det op i Vognen, mens hun græd.

Saa var Sofie oppe og Lars sagde langsomt:

— Har Fruen mon mere?

Der var ikke mer. Ida sad saa sært lillebitte, ved Siden af sin brede Moder, og Schrøder blev ved at græde.

Saa kørte de.